

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 584/05
24.05.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Slobodana Rašića, Nevenke Važić, dr Gligorija Spasojevića i mr Sretka Jankovića, članova veća, sa savetnikom Milom Ristić, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela razbojništvo iz člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, u vezi člana 22. Osnovnog krivičnog zakona, odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Čačku i branioca optuženog adv. AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Čačku K.123/04 od 07.12.2004. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu branioca optuženog adv. AB, dana 24.05.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe Okružnog javnog tužioca u Čačku i branioca optuženog AA, a presuda Okružnog suda u Čačku K.123/04 od 07.12.2004. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom izrekom pod I optuženi AA, oglašen je krivim zbog krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine u koju mu se uračunava i vreme provedeno u pritvoru od 28.10.2004. godine do 19.11.2004. godine.

Optuženi AA, obavezan je da plati sudu na ime paušala 5.000,00 dinara u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude.

Na osnovu člana 355. stav 3. Zakonika o krivičnom postupku, izrekom pod II pobijane presude oslobođen je od optužbe optuženi BB, zbog krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS u vezi člana 22. OKZ i odlučeno da troškovi postupka u odnosu na optuženog BB, padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Protiv te presude žalbu su izjavili:

Okružni javni tužilac u Čačku u odnosu na optuženog AA zbog odluke o kazni, a u odnosu na optuženog BB, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog povrede krivičnog zakona, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači i optuženom AA izrekne kaznu zatvora u dužem trajanju, a optuženog BB oglasi krivim i izrekne mu kaznu srazmerno stepenu njegove krivične odgovornosti, a da u odnosu na optuženog BB presudu u oslobađajućem delu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Branilac optuženog AA, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači i izrekne kaznu u blažem trajanju, ili pak izrekne uslovnu osudu, ili presudu ukine i predmet vrati na ponovni postupak.

U svojoj žalbi branilac je zahtevao da optuženi i njegov branilac budu obavješteni o sednici veća u smislu člana 375. ZKP.

Republički javni tužilac svojim podneskom Ktž.717/05 od 18.04.2005. godine, predložio je da se uvaži žalba Okružnog javnog tužioca u Čačku i ukine pobijana presuda u odnosu na optuženog BB, i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, a da žalbu branioca optuženog AA odbije kao neosnovanu i pobijanu presudu u ostalom delu potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku u odsustvu uredno obavještenog Republičkog javnog tužioca i optuženog, a u prisustvu branioca optuženog AB, advokata, pa je po oceni žalbenih navoda, kao i stava Republičkog javnog tužioca datog u napred navedenom podnesku i objašnjenja datih na sednici veća, našao:

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud kao drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti (član 380. ZKP).

Žalbom branioca optuženog pobija se prvostepena presuda zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, ali s tim u vezi u ovoj žalbi se ne precizira o kojim povredama krivičnog postupka se u konkretnom slučaju radi, a iz navoda žalbe se to ne može zaključiti, pa je prvostepena presuda u okviru ovog žalbenog osnova ispitana po službenoj dužnosti, ali kako je navedeno takve povrede nisu utvrđene, pa zato iz tog razloga nije bilo mesta ukidanju prvostepene presude.

Žalbom branioca optuženog pobija se prvostepena presuda zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s tim što žalbom se ne precizira u čemu se sastoji pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje. Po oceni Vrhovnog suda prvostepeni sud je pravilno ocenio izvedene dokaze i odbranu optuženog, pa je u skladu sa odredbom člana 352. st.1. i 2. ZKP, presudu zasnovao na činjenicama i dokazima koji su izvedeni na glavnom pretresu i pri tom pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje.

Prvostepeni sud je na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje primenio zakon u odnosu na delo za koje je optuženi AA oglašen krivim kvalifikujući njegove radnje po članu 168. stav 1. KZ RS, pritom dajući detaljne razloge, pa se žalbeni navodi branioca o pogrešnoj primeni krivičnog zakona pokazuju neosnovani.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, a po žalbama Okružnog javnog tužioca u Čačku i branioca optuženog AA, Vrhovni sud nalazi da je pravilno prvostepeni sud optuženom AA kao olakšavajuće okolnosti cenio da je mlada osoba, da do sada nije osuđivan, da je bez sopstvene imovine, da planira da osnuje i otvori sopstvenu trgovinsku radnju od koje bi se izdržavao, da se nalazi pred zasnivanjem sopstvene porodice, korektno ponašanje i priznanje izvršenja krivičnog dela, da zakonski zastupnik maloletnog oštećenog se ne pridružuje krivičnom gonjenju i ne ističe imovinsko-pravni zahtev i da je u potpunosti obeštetio oštećenog, pa je pravilnom primenom pravila o sudskom ublažavanju kazne (član 42. i 43. OKZ), kaznu ublažio do granica opšteg zakonskog minimuma i osudio ga na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru (član 50. OKZ), tako da nema zakonske mogućnosti za dalje ublažavanje kazne, pa se žalba branioca u tom delu pokazuje neosnovana.

Takođe, Vrhovni sud je žalbene navode Okružnog javnog tužioca o izricanju strožije kazne optuženom ocenio kao neosnovane, pogotovu što se u toj žalbi ne navodi nijedna konkretna otežavajuća okolnost, a koja bi opravdala takav predlog.

Pobijajući prvostepenu presudu u oslobađajućem delu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i s tim u vezi zbog povrede krivičnog zakona, žalbom Okružnog javnog tužioca osporavaju se činjenični i pravni zaključci prvostepenog suda, da nije dokazano da je optuženi BB izvršio krivično delo razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS, u vezi člana 22. OKZ, ali ovakve tvrdnje u žalbi Okružnog javnog tužioca ne dovode u pitanje zaključak prvostepenog suda, u pogledu ocene dokaza izvedenih u toku postupka, niti dovode u pitanje činjenično stanje koje je utvrđeno tokom prvostepenog postupka.

Ovo pre svega, što se u žalbi daje sopstvena ocena izvedenih dokaza, suprotno oceni od strane prvostepenog suda, a bez navođenja novih činjenica ili okolnosti koje prvostepeni sud već nije cenio.

Po oceni Vrhovnog suda prvostepeni sud je sve izvedene dokaze cenio kako svaki dokaz pojedinačno, tako i sve dokaze u njihovoj međusobnoj vezi, a u smislu člana 17, 18. i 352. ZKP, i na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primenio zakon, kada je zaključio da se na osnovu izvedenih dokaza nije moglo utvrditi da je optuženi BB, izvršio krivično delo razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS u vezi člana 22. OKZ, te da je pravilna odluka prvostepenog suda u ovom delu doneta u smislu člana 355. stav 1. tačka 3. ZKP.

Sa iznetih razloga, a na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Mila Ristić, s.r. Dragiša Đorđević, s.r.

Za tačnost otpravka

lji